

Vágó Sebestén
országgyűlési képviselő

Országgyűlés Hivatala

Dokumentumszám: X/1108

Érkezett: 2014 AUG 25.

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani az Emberi Erőforrások Minisztériumát vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„Otthonok helyett búvóhelyek – meddig vár még a Kormány a bérlakás-program megvalósításával?”

címmel.

A benyújtott kérdésemre a választ írásban várom.

Tisztelt Miniszter Úr!

Bizonyára Ön nem túl gyakran böngészi a kiadó ingatlanok sorát, így engedje meg, hogy ismertessem Önnel az elkeserítő helyzetet egy átlagos albérletkereső szemszögéből.

A kiadó ingatlanok piacát tekintve, ha mérleget vonunk, óriási túlsúly mutatkozik a kereslet oldaláról: a kínált albérletek száma elenyésző, mindeközben a folyamatosan leszakadó térségek migrációs nyomása fokozza a nagyvárosok kiadó ingatlanjainak túlkeresletét. Mindezek mellett az átlagember pénztárcáját elbíró árkategóriájú bérlemények minősége jórészt silány.

Ezt fokozza, hogy a hirdetések egy jelentős részét az ún. „búvóhelyek” adják, melyek tartós, tisztességes életvitelszerű tartózkodásra finoman szólva alkalmatlanok, csakúgy, mint az erkölcsileg erősen megkérdőjelezhető, kizárólag „egyedülálló hölgy részére” felkínált lakhatási „lehetőségek”. További probléma a csakis külföldi személyeknek történő bérbeadás, melybe igen sok esetben futhat bele az ember.

Egy átlagos albérletkereső jórészt nem felel meg eme feltételeknek, s naivan azt gondolja, hogy az erre szakosodott ingatlanközvetítő cégek majd segítségére lesznek. Sajnos a valóságban sokszor ez sem működőképes, hiszen nagy részük rövidtávú nyereségszerzés

céljából a közvetítői díjjal – amelyet valójában a tulajdonosoknak kellene megfizetniük – rövidíti meg a kétségbeesetten keresők zsebet, cserébe pedig lejárt, vagy más cégek hirdetéseit „nyújtja” a szolgáltatás igénybevevőjének. Ezzel kapcsolatosan ajánlanám figyelmébe a Magyar Nemzet Online március 14-i számában megjelent, „Az albérletkeresők vámszedői” című írást.

Emellett felhőborító, hogy régi házak rehabilitálása, azok bérlakássá alakítása helyett azokat ledózerolják, helyükre számos kihasználatlan irodaházat építve. Ennek ellenére mai napig vannak üresen álló ingatlanok, magára hagyott épületek, melyek – kisebb-nagyobb felújítást/átalakítást követően – számos családnak szolgálhatnának otthonul.

Mindezek ellensúlyozására égető szükség mutatkozik egy működőképes, jól végiggondolt állami bérlakás-program elindítására és annak megvalósítására. Ennek iránymutatásaként szolgálhat több nyugat-európai állam jól működő gyakorlata. Önöknek, akik magukat keresztény-konzervatív kormányként határozzák meg, kötelességük ezen eszközzel is fellépni a magyarság súlyos demográfiai válsága ellen.

Sok fiatalban megfogalmazódik azon kérdés, hogy hol fogja tisztességesen felnevelni a gyermekét. Egy majdani saját lakás reményében – s persze a munkahelyek hiánya és az ezekből fakadó kilátástalanság miatt – fiatalok tömegei hagyják el az országot. A programmal ezen a problémán is lehetne segíteni.

Eddigi kormányzásuk során már több programpontunkat vették át – bár sajnos szinte mindig csak a szavak szintén – , javasolnám az erre vonatkozó megoldási alternatívánk megismerését, annak gyakorlatba történő átültetését.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom bérlakás-programja keretében a hazai építőipar fellendítésével munkát adna számos kis-és középvállalkozásnak, ezzel a magyar gazdaságot erősítve, valamint kiaknázná az üresen álló épületek nyújtotta lehetőségeket, azokat hasznosítva pedig a lakhatási problémákat orvosolná.

A program jóvoltából a jelen magyar bérekhez igazított, kedvezményes bérleti díjért jutatnánk minőségi lakhatási lehetőséghez, mely egy adott idő után bekerülési áron megvásárolhatóvá válna. Ezzel az évekig fizetett albérleti díjakat valójában a leendő tulajdon lakásunkba fordítanánk, szemben az egyszerű albérleti viszonyal, mely egyre távolabb sodorná a családokat egy majdani saját otthon megteremtésének lehetőségétől.

Az esetleges anyagi gondok esetére pedig bevezetnénk a családi csődvédelem rendszerét, ezzel elkerülve az újabb fizetésképtelen tömegek utcára kerülését.

Tisztelt Miniszter Úr! Kérdésem megismételvén, mikorra várható, hogy orvosolni kezdik a lakhatás katasztrofális helyzetét?

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2014. augusztus 25.

Tisztelettel:

Vágó Sebestyén
Jobbik